

252
KATILIMCI

Araştırmaya, çoğunluğu büyükşehirler olmak üzere Türkiye'nin 81 ilinden 252 kişi katılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğunu (%93,6) 17-35 yaş arası gençler oluşturmaktadır. Katılımcıların %42'si lisans öğrencisidir. Katılımcıların %31'i kadın, %18'i non-binary; %54'ü eşcinsel, %37'si bi(+)-seksüel, %12'si trans ve %6'sı ise interseks olduğunu beyan etmiştir.

Psikolojik iyilik halini pandemi döneminde öncesine kıyasla 185 katılımcı daha olumsuz, 17 katılımcı ise daha olumlu olarak belirtmiş; katılımcıların pandemi sırasında psikolojik iyi oluş hallerini daha olumsuz yönde değerlendirdiği görülmüştür. Katılımcılar, pandemi öncesi (%75,7) ve sırasında (%88,8) çoğunlukla psikolojik destek almamıştır/alamamıştır.

Katılımcıların %15'i sağlık güvencesi olmadığını belirtmiştir. Pandemi süresince katılımcıların %32'si pandeminin kendi sağlık durumlarını olumsuz etkilediğini, %23'ü pandemi sürecinde ilaca ve sağlık hizmetlerine erişimde sıkıntı yaşadığını belirtmiştir.

En sık iletilen sorunlar, "psikiyatri biriminin randevularının ertelenmesi", "beden uyum sürecinde olan trans kişilerin ilaç yazdırılmaması" ve "HIV ve HPV testleri ve ilaçlarına erişilememesi" olmuştur.

En yaygın desteğe başvuru nedenleri ise anksiyete ve depresif duyu durumuyla ilişkili sorunlar olarak belirtilmiştir.

Katılımcıların %74'ü farklı sıklıklarla LGBTİ+ örgütlerinin çeşitli alanlardaki etkinlik ve destek grubu çalışmalarına katılmakta ve pandemi sürecinde bu etkinlikler aracılığıyla edinilen sosyal desteklerinde kayıp yaşamıştır. Yanı sıra en sık sosyalleşilen kafe ve barların uzun süre kapalı kalması, parkların sınırlı olarak kullanılabilmesi, sinema, kuaför ve salonların kapalı olması katılımcıları olumsuz etkilemiş ve yalnızlık hissini arttırmıştır.

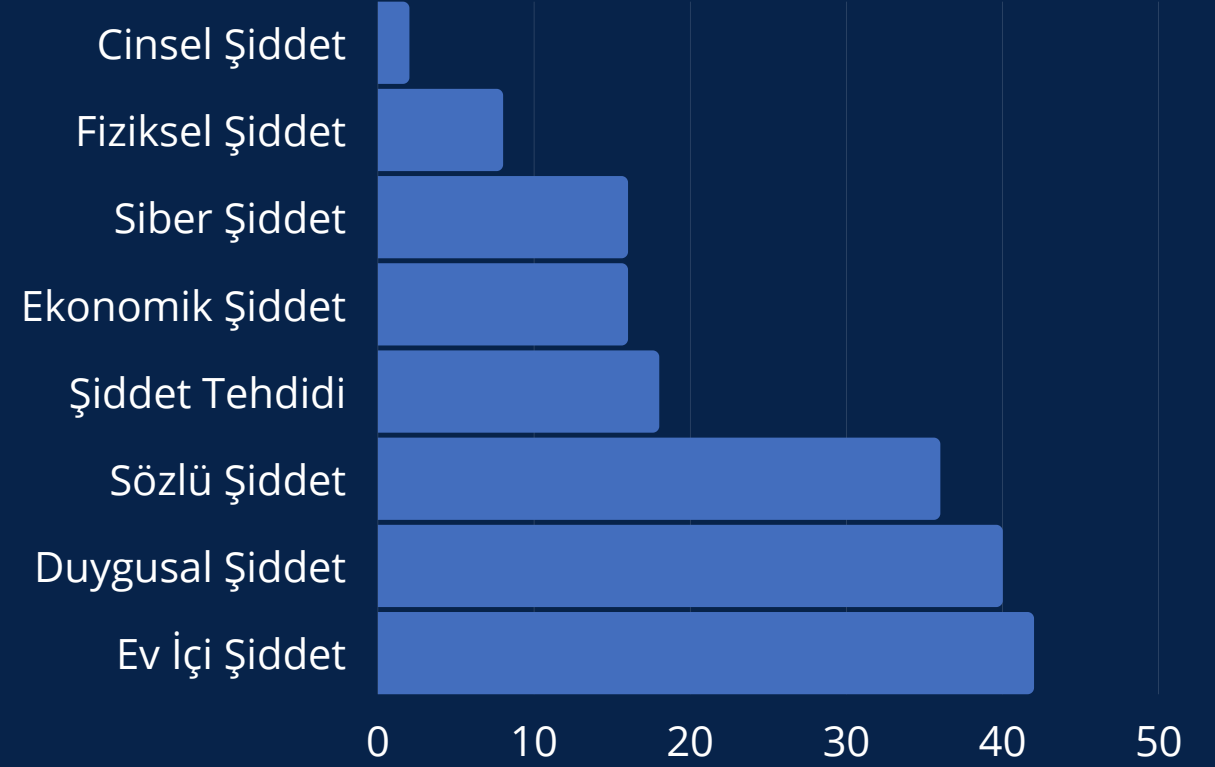
Katılımcıların %38'i (97 kişi) pandemi sürecinde yaşadıkları düzeni, %26'sı (66 kişi) pandemi sürecinde yaşadığı ili değiştirmek zorunda kalmıştır. İl değişikliklerinin büyük şehirlerden küçük şehirlere olduğu görülmüştür. 35 katılımcı kaldığı öğrenci yurdundan ayrılmak zorunda kalmıştır.

Katılımcıların %75'i online olarak eğitimini devam ettirebilmekle birlikte teknik sorunlar, bireysel güçlükler ve eğitim sürecine ilişkin sorunlar yaşadıklarını belirtmiştir. Katılımcıların 16'sı okulu bıraktığını, 13'ü kaydını dondurduğunu, 21'i ise diğer sebeplerle eğitiminin sektöre uğradığını söylemiştir.

Online eğitimin yanı sıra eğitim hayatına ilişkin değişikliklerin ise %87 oranında olumsuz yönde olduğu görülmüştür.

Katılımcıların %61'inin pandemi öncesinde çalışmaması sebebiyle ekonomik durumlarında değişiklik olmazken %25'i çalışma düzenlerinin değiştiğini belirtmiştir. Düzeni değişen 4 kişi işten ayrılmış, 5 kişi işten çıkarılmış, 17 kişi ücretsiz izne çıkarılmış ve 4 katılımcı ise ücretli izne ayrılmıştır. 34 katılımcı ise kayıt dışı istihdamda ya da dönemsel işlerde çalıştığı için çalışma düzeninin değiştiğini belirtmiştir. Seks işçileri ve eğlence sektörü çalışanları çalışma ortamlarını kaybetmiş ya da güvencesiz koşullarda çalışmak zorunda kalmışlardır. Katılımcıların %25'i ekonomik durumuna ilişkin destek başvurusu yaptığını belirtirken olumlu cevap alan kişi sayısı sadece 1 olmuştur.

Katılımcıların %30'u (76) kişi pandemi sürecinde şiddete maruz kaldığını söylemiştir. Birden fazla şiddet deneyimine maruz kalan katılımcılara ilişkin veriler yukarıdaki grafikte gösterilmiştir. Şiddet deneyimi yaşayan katılımcıların %44'ü bu şiddetin doğrudan ya da dolaylı olarak LGBTİ+ olması ile ilgili olduğunu belirtmiştir.

Sadece 6 katılımcı maruz bırakıldığı şiddetle ilgili destek talebinde bulunduğunu belirtmiştir.

RAPORU OKUMAK İÇİN

